

Generalkomisarui Dr. von Renteln pasakyta įgaliotinio L. Prapuolenio kalba

EKSCELENCIJA,

Turime garbės pasveikinti Jus lietuvių aktyvistų fronto vardu kaip Didžiojo Reicho Vyriausybės aištavų mūsų kraunui.

Lietuvių Aktyvistų Frontas kūrė ir dirbo bolševikinės okupacijos metu. Jis stieė sau svarbiausias uždavinius — atidavė Lietuvos ir bolševikų jungtį, organizuotų tautą pagal josios tauninę individualiųjų nacional-socialistines Vokietijos pavyzdžiu ir ugdyti joje sąvibes, būtinias tam, kad ji galėtų tapti vėru nauju Führero kuriamajam, Naujojoje Europoje.

Pirmasis uždavinys istorinio Didžiosios Vokietijos žygiu prieš bolševizmą stundien mums jau įvykęs faktas. Negalėjome jo įvykdyti savo jėgomis, bet Lietuvos Aktyvistų Frontas padarė visa, ką galėjo, kad palengvintų užgūdintam kovose ir pasisaukiamiam vokiečių kariui žygi per mūsų kraštą. 4000 kariusių paranzų kraują, sumišę su vokiečių karių krauju, tai yra kraują, pralietas už bendrą tikslą — magalėjimą mirusio Europos priso.

Kiti uždaviniai dar mūsų tik pradėti. Jiems įvykdyti ukimės žygi Ekscelencijos paramos. Esame pasiryžę ir toliau prisidėti prie galutinio bolševizmo sunaikinimo ir ukime Führero teisingumui, galutinai sutvarkant ateičią mūsų krašto būklę. Tuo ukimui mes einame į pozityvų ir kūrybinį darbą.

Lietuvių Aktyvistų Frontas yra visų veiklųjų lietuvių tautinis ir politinis sąjūdis, ryžtingai ir drausmingai vadovaujamas vienos valios.

Šio sąjūdžio genezė yra toka: 1926 m. gruodžio 17 d. pervartu Lietuvoje buvo sunaikintas demokratinis liberalinis režimas ir prasidėjo autoritarinio režimo laikotarpis. Deja, šis iš esmės teisingas ir modernus posūkis, davęs tokių didingų rezultatų Didžiojoje nacional-socialistinėje Vokietijoje, pasirodė esąs bejėgis patraukti prie savęs plačiuosius Lietuvos gyventojų sluoksnius

ir sužadinti bei išvystyti visas mūsų tautos jėgas kūrybinei veiklai. Tai atsitiko dėl to, kad mirtas režimas Lietuvoje įsigalėjo nenatūraliu keliu: jis išaugo ne iš apolios ir virsų, bet kratiu buvo primestas iš viršaus. Jo atsitukimai vadai nesuprato, kad autoritariniai režimas, modernistkajā būduo prasme yra tvirtu todėl, kad je sugelba įtraukti į vieningą suderintą kūrybinį darbą visas tautos jėgas ir remiasi plačias gyvenojų sluoksniais. Tačiau tai punktas mūsų salia valdžios suvonejęs švitarančių lietuvių, tai pagaliau padėjo justi nei traukti pradėjusio lietuvių likimnų masės. Taip brendė dirva naujam tautiniam sąjūdžiui, kuris, įgavęs organizacines lūmas, atsistojų pusiaukelėje.

Šio organizacijų, o kartu ir lietuvių visuomenės apsisprendimą paskulino nepaprastis dinamikus krypimui pasimėstai tarptautinė padėis. Didžioji Vokietija, uskandama netiesingose Versailles diktato likučius ir atsakydama į smurį, atsidūrė karo padėtyje su Lenkija. Tai buvo vienintelė praga ir lietuvių tautai atsikovoti tai, ką smurto ir klaida jai buvo pagrobę lenkai — savo istorinę sostinę Vilnių. Dvidešimt metų tuo savo senius sustosė ligėjusis tauta tik laukė zenkio žygius, bet, deja, pragaištinga ir ieristika į tautos mases neatsirėmusios vyriausybės vesta neutralumo politika — tankė tą politiką įgaliotais Lietuvos Ministras Bertjone gen. š. polk. Skirpa, besąlyginiai pasiukečiamas tiek Didžiosios Vokietijos galia, tiek josius patankumi kyrančiomis tautomis, padėi menovandamui veltui įrodinėjio tokiu žygiu tikslingumą ir šiai pranasėmą, kuri mums deuoį sąjunga su Did. Vokietija. Vyriausybė neatsisakė nuo savo tradicinio tikėjimo vasiuje ir kartu slėpė nuo tautos tik vienintelę istorinę galimyjį garbingai atgauti Vilnių tautai, patyrus apie gen. š. pik. Skirpus postingus, didžiat jas vertinu, ir tai į padarė naujojo okupacijoje priorešči sąjūdiu vadu.

Kai bolševikai su sau įprasta žydiška klaida okupavo mūsų šalį, čia jau veikė skaitlingi aktyvistų būreiliai.

Bolševikų okupacijos metu lietuvių aktyvistai veikė dviem krypim. Je tobulino ir ryškino savo tauninę ideologiją, tai ypač buvo patogu Did. Vokietijos šventinamui besinaudojančioms lietuviams emigracijoje, ir aktingai veikė, ruošė savo kraštui ir švadaivimui, kad lemtingai valandai išmėšus, je ne tučiuoms rankoms pasitiktų savo švaduotojus. Todėl daug lietuvių jaunuolių, jau rytkias organizacines formas įgavusio Lietuvos Aktyvistų Fronto narių, sušėis karinei Vokietijai tarnybai ir ne vienas iš jų, atlikdamas pavestą uždavinį, yra paaukojęs gyvybę, kaip įkaitų už būsimąjį savo krašto išlaisvinimą.

Istorinis Did. Vokietijos kryžiaus žygis prieš bolševizmą lietuviams aktyvistams jau radu psirinosius tiek, kiek tai galėjo, žiaurus okupano letimos spaudžiamas, bet mirti už savo kraštį pasiryžę, jaunimas. 36.000 aktyvistų organizacijos steburų jaunuolių pakilo su genkiliu rankoje prieš raudonųjų engeją, o genkiliu nekaraž teko įsigyti plikomis rankomis, užpuolus nepakankamai apdaryt raudonųjų karį į Lietuvos Aktyvistų parkelbą per Kauno radiolosaž karonėkį atibepė daugiau negu dveja tūk. lietuvių paranzų, kurių kraują sumišo su švaduotojo vokiečio karo krauju, tapydamas jį je didžiatji tėvynei. Tai pas sūkis sukėlė lietuvių tauninio korpo karius, vi sąk laiką su lietuviams aktyvistais palaikimui slaptą žygi. Ne vienas to korpo šlėvis nebuvu paleistas prieš vokiečius, bet visi su didėlenis aukoms sukrepti prieš politinius kumirsus, raudonuosius vadus ir bolševikų armiją. Šventadieniskai pasipuošę Kunas pasitiko be mūšis įžyguojantį jį ir nesulaukug vokiečių karumengę, ir aktyvistus su pasididžiativiniu galėsu nurodyti, kad Kauno apsaugininkas ir š-

Nr. 36. 1941 m. rugpjūčio 6 d. LAF vadovybės Berlyne įgaliotinio Lietuvai Leono Prapuolenio kalba, pasakyta generalkomisarui Rentelnui. Šaltinis: „Laisvintas panevėžietis“, 1941, rugpjūčio 16 (nr. 8).

No. 36. The speech of Leonas Prapuolenis, LAF's leadership representative to Lithuania, directed to general commissioner Renteln, dated August 6, 1941. Source: "Laisvintas Panevėžietis" (Liberated Panevėžis resident), August 16, 1941 (No. 8).

valymas atėjo per 200 tū geriausių partizanų gyvybę. Tų aukų pareikalavo labai drąsus raudonoji užėmimas, įvykęs antrą karą dieną, (1941.VI.23. 2 val.) dvi dienas prieš įžengiant į Kauną vokiečių daliniais ir Kauno gėvėmi- dar kuznžlani nuo raudonųjų karių, Vilijampulės tilto išgelbėjimas ir daugelį užmušusių ir parengtų išsproglinių įmonių bei pašto apsaugojimas. Visame Lietuvos krašte kautynėse su bulševikais krito apie 4000 šauniausių lietuvių tautos sūnų. Mūsų mažai ir iškankinti tautai tai didelė kraujo auka, sulėta už mylimos tėvų žemės gražią ir garbingą ateitį — nepriklausomą, Didžiosios Vokietijos glėbujamą, Lietuvos Valstybę. Tępi auka buvo skirta ir praieities klaidoms atpikti.

Siuo metu LAF, subūręs sąvyje jau per 100.000 narių, atkūngai bendradarbiauja su vokiečiais visoje Lietuvoje krašto įvarškymo ir valymo darbe. Daugelyje vietų ginkluotiems aktyvistų apsaugos būriams vokiečių karinė vadovybė su pasitūkėjimu pveda nei karinio pobūdžio uždavimus. Tačiau tuo Lietuvos Aktyvistų Fronto darbas nėra baigtas, jo uždaviniai ir misija anapilai neatikta. Nebūdamas jokias ryšias susijęs su bet kuria aukščiaū vadovaujančia politine grupe, griežtai iš karto pasmerkęs visų politinių klūų sąvauaudeskuomą ir trumparegišką politiką, parodęs daug pasiaukojimo bei heroizmo, dirbdamas konspraiyvių darbų bulševikių okupacijos ir teroro metais, Aktyvistų Frontas sąvyje suteike geriausias tautos jėgas ir laimejo visiška lietuvių tautos pasitūkėjimą. LAF yra tautinis lietuvių sąūdis, išsūnęs į plačią vėgą kovojant prieš bulševizmą ir palaikant kuo glaudžiausias ryšias su Didžiąja nacionalsocialistine Vokietija. Šio uždavinio — jungti ir auklėti tautą — neįstengs atlikti jokia sena partija ar josios atskaita. Aktyvistų Frontas jaučia gėlą ir patėgą ir toliau varijū savo darbą — suarinti lietuvių tautą su didžiąja senos kultūros, bet naujesnis didingiems žygiams

pakiūsa vokiečių tautai ir, atsiremiant į tautinę lietuvių individualyūę, reprezentuojant jos politines aspiracijas, kūtį jaunųjų Europos tautų pavyzdžiu vesti ją į Vokietijos kuriamą ir vadovaujamą Naująją Europą.

Tai udelei ir nepaprastai garbingai misijai atlikti LAF, kaip vienintėlis konsoliduotas lietuvių tautos reprezentantas, yra pasiryžęs vykdyti šiuos pagrindinius uždavimus:

1. Prikelti Lietuvą naujam valstybiniam gyvenimui, lemti krašto pertvarkymą naujais pagrindais, ugdyti organizuotą lietuvių tautos tautą, ją reikšti ir vykauti.

2. Gerinti ir ugdyti kiltūais lietuvių tautos papročius, palaikyti jos aukštas moralines vertybes, saugoti jos tautinį lytumą ir išlaikyti jos istorinį garbę.

3. Ginti tautinę kultūrą ir stipriai amžinąjį netuviskumą, vykdyti visose srityse paspartintą kūrybą, išvystyti greitą pažangą lietuvių tautos ir žmonių laūi.

Lietuvių Aktyvistų Frontasavo veikimą grūdzia lietuviskuų nacionalizmas, krikščioniskos dorovės ir socialinio teisingumo uėsnatis, kuriuos lietuvių tauta randa neišsenkančią gyvenimū jėgų šaltinį.

LAF tautą laiko krauju, žemės ir istorinio ūkimo sukurtą, vieningus sąmonės ir kovos už bendrą ateitį susiprinta bendruomenė, kurienei tenę saugoti savą individualybę ir savą kultūrą.

Tautos ir valstybės vadovavime LAF laikosi vieningos vėlios principo, stekia į išgyvendinti, laisduodamas tautos politinę vienybę ir imdamasis už tai atsakomybę prieš lietuvių tautą.

LAF žydų tautinei mažumai Lietuvoje atsaūkia svetingumą.

Ūkinito ir valstybės gyvenimo pagrindu LAF isiko privanę nuosavybę, tačiau reikalauja, kad valstybė prizūrėtų nuosavybės išgūmą ir jos naudojimą, derinama ją su bendraisiais

tautos ir valstybės ūkio reikalais.

LAF pripažįsta, kad visų ūkinių gerybių šaltinis yra žmogaus darbas, kuris yra kiekvieno tautos nario pareiga. Valstybė turi rūpintis darbo jėgos paruošimu, jos tikslingu panaudojimu, darbo sąlygų racionalizavimu ir patikrūm teisingą darbo atlyginimą.

Veiklūmū ir solidarumū skatinti, darbo meilei išauklėti ir visuojo pobūdžio gėrybėms sparčiau kurti LAF laiko reika-

linga, kad būtų įkurta laūyų lyčių jaunuomenės privatomojo darbo taryba.

LAF skelbia, kad tautinė kultūra yra stipriausias amžinojo lietuviskumo šaltis ir tyksnūšias tautinės individualybės rodiklis, kad tautinės kultūros kurimas yra ne tik atkūny ūmėnų, bet ir visos tautinės bendruomenės uždavinys.

Pagrindūmū auklėjimo tikslū LAF isiko: išugdyti fiziskai ir dvasiskai stiprias lietuviskas asmenybes, kurios tarpusavyje mokytų sugyventi ir kurti taip, kaip reikalauja tautinės bendruomenės aukščiausieji interesai.

Tai programiniai LAF pagrindai ir sieklai. Į juos atsiremdamas ir juos gyvendindamas, LAF yra pasruoęs ir toliau gryninuos lietuvišku nesumu nuosirūziat ir kuo glaudžiausiai bendradarbiautū su Didžiąja nacionalsocialistine Vokietija, ką jis jau yra tvirtai įrodęs savo laūstolinū darbu. Mūsų lietuviskus sirdys nekad nepamirš, kad Didžiosios Vokietijos nugalėtinioji armija išlaisvino lietuvių tautą iš krūvinomo bulševizmo jungo. Didžiosios Vokietijos laimėjimas yra mūsų laimėjimas. Mes su ja ir jos Führeriu ADOLFU HITLERIU.

Pasirašė:

*L. Prapolenis, Div. Gen.
St. Fundzevičius, Gen. Stabo plk. Jc. Krasonaitis, Gen. Stabo plk. M. Mačiūkas, Dr. Inš. Ad. Damašius, Pulk. J. Jankauskas, Dr. Inš. plk. J. Vėbra, K. Bauba, P. Zukauskas, J. Valiūlis.*

Kaunas, 1941.VIII.6.